

CONCERT REPORT: Paaspop 2015 + FOTOSPECIAL

Wie aan Pasen denkt, denkt vooral aan de eitjes rapen met de kindjes, de Paashaas met de Paasklokken en het verplichte rondje aan de familie op zondagmiddag. Gelukkig hebben ze in Nederland een alternatief te bieden voor wie geen liefhebber is van de feestdag. Sinds 1974 vindt in Schijndel het Paaspop festival plaats. Het festival begon als een klein feestje in een lokaal gemeenschapshuis en groeide uit tot het eerste noemenswaardige festival van het seizoen waar maar liefst 60.000 man verspreid over drie dagen zich kunnen uitleven.

Paaspop is geen alledaags festival. Het biedt een mix van mainstream pop/rock bands, tot de zwaardere metalen, maar ook een stevige portie beats. Daarnaast is er voldoende randanimatie voorzien, waardoor het praktisch onmogelijk is om op drie dagen alles eens meegemaakt te hebben. Zo kan je meespelen aan een quiz in de restounge, meedoen aan de konten

wedstrijd of je laten lanceren op een bed in een spelletje 'curling with humans'. Steek dit alles in een prachtig jasje dat vooral 's avonds tot zijn recht komt en je krijgt een geweldig festival waar er weinig gelijken van zijn. Iets wat we in België missen.

Sinds 2011 telt het festival drie dagen, waarvan de eerste dag altijd pas rond de vooravond van start gaat. Meestal staan op deze dag ook niet de meest noemenswaardige namen. Dit is ook te zien aan de headliner van de eerste avond, namelijk Kensington.

Gelukkig zijn er al acht van de elf podia open op vrijdag, waardoor we een rijk aanbod krijgen van wat er te zien valt. Waarom beginnen met de hoofdpodia als we tijdens ons avondmaal op ons gemak naar de Katastroof kunnen gaan kijken. De Antwerpenaren zijn de eerste die aantreden in de geweldige restolounge. Geen tent die bedoelt is om optredens in te herbergen, maar eentje waar je op je gemak je heerlijk verse hamburger, wrap, pizza, pasta of één van de vele andere lekkere gerechten kan verorberen. Iets waar de Belgische festivals nog iets van kunnen leren. Open met de Brabançonne, herwerkt naar de Brabastront zet meteen de toon voor hun set. Onmiddellijk wordt ook duidelijk waar de Belgen zitten, want het zijn de enige die de teksten kunnen verstaan en snappen.

De Jack Daniels stage staat garant voor een goede portie gitaren. Het Zweedse Truckfighters is één van de eerste bands die zijn indruk diep achterlaat. Onmiddellijk één van de hoogtepunten van het weekend. Gitarist Dango (Niklas Källgren) loopt, springt en vliegt bij momenten zo over het podium dat menig Duracell-konijn jaloers zou zijn op de batterijen die hij gebruikt. Songs als The Chairman, Monte Gargano en The Manhattan Project volgen elkaar in zo'n tempo op dat tijd om te bekomen niet aanwezig is. Moshpits even hevig als de vocals van Ozo (Oskar Cedermalm) zorgen ervoor dat de set de meest memorabele werd van het hele weekend. Geen band die Truckfighters kon evenaren.

Dit wil natuurlijk niet zeggen dat er geen andere goede bands te vinden waren op het festival, integendeel. Onze eigen Belgische Selah Sue mocht net voor headliner Kensington aantreden op het grote podium van de Apollo. We horen een Sanne die duidelijk gegroeid is in wat ze doet. Plaat 'Reason' werd niet overal op gejuich onthaald, maar klinkt live wel zoals het zou moeten. De ruwe kanten lijken te zijn weg gewerkt, waardoor Sanne klinkt als volwassen geworden soul zangers die genoeg variatie kan brengen om niet te beginnen vervelen.

Terwijl Kensington hun ding doet als afsluiter van dag één op de Apollo stage, kiezen we er voor om opnieuw de Jack Daniels in te duiken. Reden? De Duitsers van Fiddler's Green, die eerder dit jaar hun 14e studio album los lieten op de wereld. De aanstekelijke mix van folk en punk doet ons vooral denken aan het iets bekendere Flogging Molly, en laat dit net ook de reden zijn waarom het zeer druk is in de tent. De muziek is zo aanstekelijk dat het praktisch onmogelijk om met je voeten stil te blijven staan op de grond, en dat merk je ook aan de houten planken die dienst doen als dansvloer.

Dag twee is de eerste volledige dag, maar vooral ook de ruigste dag van de drie. De Nederlanders van The Deaf, met onder andere Spike uit Di-Rect zijn de eerste die de Phoenix tent mogen bespelen, maar het eerste vernoemenswaardige concert is toch Therapy?. De Ieren die een mix brengen van metal, grunge en punk-rock bewijzen dat ze er toch nog steeds

voeling mee hebben. Toegegeven, de vocals van zanger Andy Cairns zijn niet meer wat ze geweest zijn, en is ook duidelijk hoorbaar op nummers zoals Tides en Stories. Toch lijkt het publiek Therapy? wat te bekoren. De bekendere nummers als Teethgrinder en Nowhere worden uit volle borst meegezongen, en ook de covers Isolation (Joy Division) en het immens bekende Diane (Hüsker Dü) werden geapprecieerd. Niet de beste set die op Paaspop te bekijken viel, maar desalniettemin best aangenaam.

Wie het publiek dan weer meer mee kreeg waren de Nederlanders van John Coffey. De ruige punk-rock zorgt ervoor dat zowel op het podium, als in het publiek een enorme brok energie losbarst. Net als Truckfighters de dag voordien is ruimte om te ademen niet aanwezig. Zanger David Achter De Molen staat geen seconde stil, maar ook de rest van de band moet niet onder doen. Vreemd hoe een band in Nederland zo'n hoge toppen scheert, terwijl ze in België slechts kleine zaaltjes vullen. Het wordt toch misschien eens tijd dat we deze gekke Nederlanders introduceren aan het grote publiek in ons landje.

Within Temptation, waarschijnlijk de enige Nederlandse band die het beter doet in het buitenland dan in eigen land. Waar ze vroeger headliner geweest zijn op Paaspop zijn ze nu gedegradeerd naar een band ergens halverwege de dag. Er kwam de laatste jaren fel kritiek op de band. Zangeres Sharon Den Adel zou een bandje gebruiken om de vocals wat bij te sturen, en ook de commerciële stap die ze genomen hebben om met Q-music in zee te gaan werd door de vele fans van het eerste uur niet geapprecieerd. Tot vorig jaar werden deze covers dan ook nog eens live gespeeld, wat bijvoorbeeld op Graspop niet geapprecieerd werd. Gelukkig was de set op Paaspop wel van hoge kwaliteit, ook al werd er misschien wat teveel gefocussed op de laatste twee albums die een duidelijk commerciëlere ondertoon hebben (Donna-metal zoals het in de tijd van Radio Donna nog genoemd werd). Gelukkig was er nog Stand My Ground en twee nummers uit het geweldige album *The Heart Of Everything* (The Cross en The Heart Of Everything) om de hele set in evenwicht te brengen. Misschien een A-typische WT set, maar we zitten dan ook op een A-typisch festival.

Aan female fronted metal geen gebrek op Paaspop 2015. Naast Within Temptation en The Gentle Storm is ook het Italiaanse Lacuna Coil aanwezig in Schijndel.

In tegenstelling tot de twee andere vernoemde bands speelt Lacuna Coil meer op de ruigere varianten van de metal. Dit komt hoofdzakelijk doordat zangeres Christina Scabbia wordt bijgestaan door de zanger Andrea Ferro, wat resulteert in krachtigere vocals dan bij normale gothic. Enige minpuntje aan de set was misschien het publiek die niet echt aanwezig leek te zijn, maar dit is iets waar de band voor verweten kan worden. Het had waarschijnlijk beter geweest om ze niet vlak na Within Temptation te laten spelen.

Naast de Nederlander Jett Rebel, die zeker in ons land nog zijn grote doorbraak gaat meemaken, zien we ook nog hoe Sick Of It All hun gebruikelijke hardcore feestje loslaten op het publiek in de Phoenix, alsook een Rudimental die jammer genoeg het publiek niet volledig achter zich krijgt. Laten we het op de vermoeidheid van het publiek steken. Waar Therapy? een beetje (maar gelukkig niet volledige) vergane glorie was, is Saxon net het tegenovergestelde. Ook al zijn ze bezig sinds 1979, Biff Byford en de zijne spelen nog steeds de pannen van het dak (of het zeil van de tent, zoals u zelf wenst). De set was gevuld met enkel klassiekers: Motorcycle Man, 747 (Strangers In The Night), Heavy Metal Thunder, To Hell And Back Again, en natuurlijk Wheels Of Steel. Een band die bewijst dat de tand des tijds niet altijd negatief moet zijn.

De laatste dag van het festival is meestal ook de zwaarste. Niet qua muziek, maar vooral qua energie. Drie dagen rondlopen, van warmte in de tenten naar de koude buiten, is vermoeiender dan men zou denken. Buraka Som Sistema bewijst dat het Nederlandse publiek toch nog wat energie over heeft, ook al lijkt er niet zoveel volk te zijn afgekomen op de Portugezen. The Gentle Storm daarentegen trekt wel een hoop kijklustigen, mede doordat de band aangevoerd door de local Anneke Van Giersbergen, die onder andere bekend is als frontvrouw van The Gathering, maar ook heeft meegezongen met o.a. Napalm Death, Devin Townsend Project en Within Temptation. Naast Anneke zijn er nog twee dames aanwezig in de band, namelijk Marcela Bovio (Stream Of Passion) en gitariste Merel Bechtold (MaYaN, Delain). Het geheel brengt een eigenzinnige mix tussen klassieke muziek, metal en folk. Het klinkt tijdens een eerste luisterbeurt ietwat vreemd, maar de fantastische stem van de frontvrouw maakt het geheel af. Een band die je moet kennen vooraleer je ze live kan weten te appreciëren. Misschien daarom dat het publiek er wat rustig bij blijft. Desalniettemin een concert om niet te vergeten.

Het moet zowat de meest gedraaide Nederlandse artiest zijn van het moment, tot vervelens toe.

Wie Dotan zegt, zegt Home. Het is één van de bands die gegroeid is met het festival. Ze stonden voor het eerst in 2012 op het podium op Paaspop, en vorig jaar nog, net voor de grote doorbraak, mochten ze voor het eerste de Apollo bestijgen. De verwachtingen voor het concert lagen dan ook zeer hoog. Misschien daarom dat het grootste deel van het publiek toch teleurgesteld was in de show. Een leuke opvulling voor de middag, maar die had gerust wat pittiger mogen zijn.

Tussendoor vertoeven we nog even in het feest gedeelte van het festival. In de Loco Royale stond namelijk een ode aan Eddy Wally gepland. Jawel, onze Eddy Wally. The Voice Of Europe. De tent heet voor niet voor niks de Loco Royale natuurlijk. Gast artiesten kwamen onder begeleiding van de Eddy Wally band elk hun eigen interpretatie geven van één van de klassiekers van de Zelzatenaar. Zo kwam Merijn van Haren (Navarone) en Roos Rebergen (Roosbeef) een liedje zingen, alsook Marco Roelofs (ex-Heideroosjes). Tot onze grootste verrassing bleek het rijk gevulde publiek kennis te hebben van de teksten van de man, wat resulteerde in een goed feestje, polonaises inclusief.

Dat België goed vertegenwoordigd is op dit Nederlandse festival mag duidelijk zijn. Niet enkel

heel wat Vlamingen wagen zich over de grens richting Schijndel, ook in het aanbod kan je heel wat Belgen terug vinden. De laatste die zich mochten melden aan de Apollo waren dEUS. Ze staan ietwat vreemd op de line-up, tussen Dotan en The Kooks, wat resulteert in een eerste rij gevuld met tienermeisjes. Niet onmiddellijk het publiek die je verwacht bij een dEUS concert. Het misschien daarom ook dat dEUS ons niet volledig kon overtuigen. Niet dat de mannen geen deftige poging waagden, integendeel. De songs klonken goed, moest het niet zijn dat de klank in de gigantische tent wat aan de wensen over liet. Het is daarom waarschijnlijk dat Tom Barman op Suds & Soda overduidelijk teken deed naar de rest van de band dat dit het laatste nummer was.

We moeten ons haasten om op tijd te zijn want vlak na dEUS begint een band waarvan de verwachtingen bij veel mensen hoog liggen. Rival Sons staat bekend om hun stevige variant van de blues rock, en klinkt dan ook ongelofelijk jaren 70, ergens tussen Led Zeppelin en meer recentere The Black Keys. De energieke frontman Jay Buchanan haalt uit met sterke vocals die ons af en toe wat kippenvel durven geven. Electric Man gevolgd door Good Luck brengen de fans al naar de iets hogere sferen, doch nooit echt volledig overweldigend te zijn. Het ligt misschien opnieuw aan de vermoeidheid, of aan het publiek die de band nog maar net leerde kennen. Toch zijn de drumriffs van Michael Miley en de riffs van de sympathieke Scott Holiday even gelikt en cool als de bandleden zelf, baard en snor inbegrepen. We kunnen ons voorstellen dat de hipsters in het publiek best wel jaloers zijn op de Amerikanen uit het zonige Long Beach, California.

Groot contrast zien we bij Lonely The Brave die moeite heeft om het publiek, die in een niet al te groot aantal zich naar de Jack Daniels stage heeft begeven, met zich mee te krijgen. Toch klinkt Lonely The Brave niet slecht. Ze wisten vorig jaar nog als een van de verrassende bands uit de bus te komen op Pukkelpop, maar konden nu niet overtuigen. Frontman David Jakes blijft achteraan zijn ding doen terwijl de rest van de band zich uitleeft op de rest van het podium. Nummers als Victory Line en Backroads klinken bombastisch maar toch eenvoudig, de vocals hard maar toch dromerig. Toch kan het ons net niet genoeg overtuigen, wat hen wel lukte op Pukkelpop. Hopelijk lukt het in de toekomst opnieuw, want de band heeft toekomst.

7,35248,35249,35250,35251,35252,35253,35254,35255,35256,35257,35258,35259,35260,35261,35262,35263,35264,35265,35266,35267,35268,35269,35270,35271,35272,35273,35274,35275,35276,35277,35278,35279,35280,35281,35282,35283,35284,35285,35286,35287,35288,35289,35290,35291,35292,35293,35294,35295,35296,35297,35298,35299,35300,35301,35302,35303,35304,35305,35306,35307,35308,35309,35310,35311,35312,35313,35314,35315,35316,35317,35318,35319,35320,35321,35322,35323,35324,35325,35326,35327,35328,35329,35330,35331,35332,35333,35334,35335,35336,35337,35338,35339,35340,35341,35342,35343,35344,35345,35346,35347,35348,35349,35350,35351,35352,35353,35354,35355,35356,35357,35358,35359,35360,35361,35362,35363,35364,35365,35366,35367,35368,35369,35370,35371,35372,35373,35374,35375,35376,35377,35378,35379,35380,35381,35382,35383,35384,35385,35386,35387,35388,35389,35390,35391,35392,35393,35394,35395,35396,35397,35398,35399,35400,35401,35402,35403,35404,35405,35406,35407,35408,35409,35410,35411,35412,35413,35414,35415,35416,35417,35418,35419,35420,35421,35422,35423,35424,35425,35426,35427,35428,35429,35430,35431,35432,35433,35434,35435,35436,35437,35438,35439,35440,35441,35442,35443,35444,35445,35446,35447,35448,35449,35450,35451,35452,35453,35454,35455,35456,35457,35458,35459,35460,35461,35462,35463,35464,35465,35466,35467,35468,35469,35470,35471,35472,35473,35474,35475,35476,35477,35478,35479,35480,35481,35482,35483,35484,35485,35486,35487,35488,35489,35490,35491,35492,35493,35494,35495,35496,35497,35498,35499,35500,35501,35502,35503,35504,35505,35506,35507,35508,35509,35510,35511,35512,35513,35514,35515,35516,35517,35518,35519,35520,35521,35522,35523,35524,35525,35526,35527,35528,35529,35530,35531,35532,35533,35534,35535,35536,35537,35538,35539,35540,35541,35542,35543,35544,35545,35546,35547,35548,35549,35550,35551,35552,35553,35554,35555,35556,35557,35558,35559,35560,35561,35562,35563,35564,35565,35566,35567,35568,35569,35570,35571,35572,35573,35574"]